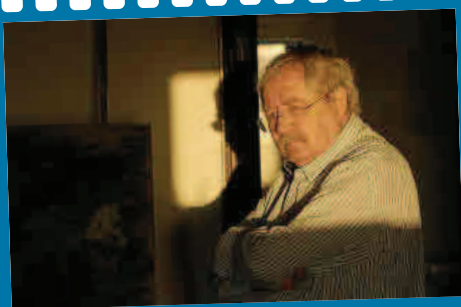

MENORQUINS CRÒNIQUES DE RODATGE

_MENORQUINS_MATIAS_QUETGLAS_V10_OK_FINAL_COLOR
emissio.00_32_52_09.Still011

Albert Mir (sonidista) a la casa de MATIAS A MENORCA

CASA DE MADRID, MARIA ANTONIA

Cristian P. Coll

Matías Quetglas, la llum, la musa, el mediterrani

► Home curiós i contemporani, **la seva pel·lícula** autobiogràfica prest es podrà veure a Menorca

Posam punt i final a aquestes sis cròniques, corresponents als sis capítols de la sèrie Menorquins, de la millor manera possible: amb Matías Quetglas, qui ens diu que sempre ha tingut la fe que l'art servia per alguna cosa, i afegeix que «serveix per tapar forats de l'ànima, serveix per omplir». Així idò, després d'aquests sis documentals ens heu omplert molt.

El protagonista d'aquest darrer capítol de Menorquins va deixar Menorca seguint un somni... L'Escola de Belles Arts de Madrid, amb l'estela de Picasso, Dalí, i tants altres artistes que s'hi havien format, era per a tots els qui hi estudiaven una immersió dins «un ambient somiador de ser artista», reconeix. Aquest denominat món de l'art era «una alliberació intel·lectual de la vida gris de Madrid».

La primera entrevista la vam fer al seu taller, on és imprescindible quedar-se immòbil uns minuts davant cada paret per entrar dins del seu món. Obrim calaixos que ens mostren cada etapa creativa, cada estança una època, un projecte, una tècnica per experimentar... diferents etapes creatives al seu taller, passant pel dibuix, el gravat, la pintura i l'escultura. Fins que arribam a l'habitació de l'ordinador, que es deixa entreveure entre quadres gegants en procés... En Matías és curiós i contemporani, en el sentit d'adaptació, i sempre veu ha seguit la corrent del riu artístic fins al punt que a dia d'avui la seva pel·lícula autobiogràfica ja és una realitat i que prest es podrà veure a Menorca.

En aquest retrat de la seva trajectòria professional iniciada a Madrid, passant per la seva etapa a Menorca,

sempre present en les seves pintures de llums impossibles. Un artista, que al costat de la seva parella, Maria Antònia, companya en la vida, i en la professió, esbòs, dibuix, pintura i model de tantes obres que passaran a la història de la seva brillant carrera.

Madrid ha canviat; en Matías també. Recorrem la ciutat recordant els inicis de la seva carrera professional. Visitem el seus racons preferits que van fer de l'art el seu estil de vida. Casa seva, igual que el taller, un museu de la seves experiències, família, natura, viatges, sempre present a la seva obra.

Podria descriure en Matías Quetglas com un gran personatge davant d'un paisatge memoritzat que no acaba de ser real, però que qual-sevol menorquí identificarà. Unes mans grans i peus gegants que caminen i construeixen, un dibuix de traç gruixut com el perímetre irregular de l'illa. Una persona aparentment tranquil·la, però de pensament ràpid i inquiet, cercant constantment la inspiració en allò profund que ens colpeix.

Per entendre encara més aquest personatge visitem el seu aïllament a Naval Peral, poble de la seva estimada Maria Antonia. En mig de la natura i a un parell d'hores de Madrid hi té el seu refugi, un taller, i sobretot la llum que necessita, enfora de les grans avingudes, per estar encara més a prop de l'oratge de la mar. En Matías, malgrat de viure quasi tota la seva carrera professional fora de l'illa, ha estat capaç de crear aquest imaginari en les seves obres que ens hi fa sentir identificats a tots els

Menorquins.

Per acabar amb aquest triangle, Madrid, Naval Peral i Menorca, no podia faltar de trobar-nos uns mesos més tard amb els protagonistes, artista i musa a Menorca per conèixer el seu taller i també la seva etapa creativa al cor del centre del món creatiu per en Matías, Ciutadella. Passejar pels carrers d'infància perduts, el camp, la natura, la mar... «me feien veure allò físic com algun cosa metafísica». Reconeix que també s'ha pogut sentir molt mediterrani enfora de Menorca i afegeix que l'illa que li agrada és la que li permet «recuperar aquest sentit metafísic de la vida». Aquesta inspiració compartida amb la visita del poeta Ponç Pons per conversar sobre la inspiració, l'art i la vida. Un capítol final d'aquesta sèrie que es representa la capa oculta del sentit de la vida a través de l'art.

Ens ha encantat poder visitar els espais on els nostres personatges han somiat, i al mateix temps no els han deixat dormir. El taller d'en Toni Vidal, on s'hi passava hores revelant; les màquines indescriptibles d'en Benjamí Carreras i en Manuel Elices, submergit en el món de les aranyes; els temples de la meditació amb na Carme Mesquida i les seves germanes de Santa Clara o els departaments de la Universitat Autònoma on na Pilar Benejam pensava com millorar l'educació dels mestres i de la nostra vida... Són en si uns somiadors que han complert el seu somni, dedicar-se a la seva passió. Gràcies!

El programa «Menorquins» dedicat a Maties Quetglas s'emetrà avui a IB3 a les 19.55 hores.

Enmig de la natura i a un parell d'hores de Madrid hi té el seu refugi, un taller, i sobretot la llum que necessita.

El seu taller de Menorca i també la seva etapa creativa a l'illa són al centre del món creatiu per en Matías, a Ciutadella

Passejar pels carrers, el camp, la natura, la mar... me feien veure allò físic com algun cosa metafísica»